Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (piąta izba)

z dnia 28 maja 2020 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Przemieszczanie odpadów – Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 – Procedura uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody – Ogólne obowiązki w zakresie informowania – Załącznik IIIA – Mieszanina papieru, tektury i wyrobów papierniczych – Kod B3020 załącznika IX do konwencji bazylejskiej – Zanieczyszczenia – Zanieczyszczenie mieszaniny innymi materiałami – Unieszkodliwianie w sposób racjonalny ekologicznie

W sprawie C-654/18

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Verwaltungsgericht Stuttgart (sąd administracyjny w Stuttgarcie, Niemcy) postanowieniem z dnia 10 października 2018 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 18 października 2018 r., w postępowaniu:

Interseroh Dienstleistungs GmbH

przeciwko

SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH,

TRYBUNAŁ (piąta izba),

w składzie: E. Regan, prezes izby, I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič i C. Lycourgos (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: E. Sharpston,

sekretarz: M. Krausenböck, administratorka,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 18 września 2019 r.,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

– w iminiu Interseroh Dienstleistungs GmbH – A. Oexle i T. Lammers, Rechtsanwälte,

– w imieniu SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH – H.S. Wirsing i E. Beathalter, Rechtsanwälte,

– w imieniu rządu niderlandzkiego – M. Bulterman i A.M. de Ree, w charakterze pełnomocników,

– w imieniu rządu polskiego – B. Majczyna, w charakterze pełnomocnika,

* Język postępowania: niemiecki.

– w imieniu Komisji Europejskiej – L. Haasbeek i A.C. Becker, w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 30 stycznia 2020 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. 2006, L 190, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/2002 z dnia 10 listopada 2015 r. (Dz.U. 2015, L 294, s. 1) (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1013/2006").

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Interseroh Dienstleistungs GmbH (zwaną dalej „Interseroh") a SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH (agencją ds. odpadów specjalnych kraju związkowego Badenia-Wirtembergia, zwaną dalej „SAA") w przedmiocie odmowy przez tę ostatnią zwolnienia przemieszczania mieszaniny odpadów z papieru, tektury i wyrobów papierniczych, jak też innych substancji, z procedury zgłoszenia przewidzianej w rozporządzeniu nr 1013/2006.

Ramy prawne

Prawo międzynarodowe

3 Artykuł 1 Konwencji o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, podpisanej w Bazylei w dniu 22 marca 1989 r., zatwierdzonej w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 93/98/EWG z dnia 1 lutego 1993 r. (Dz.U. 1993, L 39, s. 1), w brzmieniu mającym zastosowanie do sporu głównego (zwanej dalej „konwencją bazylejską"), zatytułowany „Zakres przedmiotowy konwencji", stanowi w ust. 1 lit. a):

„W rozumieniu niniejszej konwencji »odpadami niebezpiecznymi« są następujące odpady podlegające przepływom transgranicznym:

a) odpady należące do którejkolwiek kategorii zawartej w [załączniku] I, chyba że nie posiadają którejkolwiek z charakterystyk zawartych w [załączniku] III […]".

4 Zdanie wprowadzające załącznika IX do tej konwencji ma następujące brzmienie:

„Odpady wymienione w niniejszym załączniku nie stanowią odpadów objętych art. 1 ust. 1 lit. a) konwencji, chyba że zawierają substancje wymienione w załączniku I w zakresie powodującym, że wykazują one właściwości wymienione w załączniku III".

5 Wykaz B3 tego załącznika obejmuje „odpady zawierające głównie związki organiczne, które mogą zawierać metale i substancje nieorganiczne". Wspomniany wykaz B3 zawiera między innymi kod B3020, który ma następujące brzmienie:

„B3020 Odpady papieru, kartonu [tektury] i wyrobów papierniczych

Następujące materiały, pod warunkiem że nie są pomieszane z odpadami niebezpiecznymi:

odpady i makulatura [resztki] z papieru lub kartonu [tektury]:

– niebielony papier lub karton [tektura], papier lub karton falisty [tektura falista]

– inny papier lub karton [tektura], wykonan[e] głównie z bielonej chemicznie masy celulozowej, niebarwiony w masie

– papier lub karton [tektura], wykonan[e] głównie ze ścieru drzewnego (np. gazety, czasopisma i podobne druki)

– inne, w tym, ale nie wyłącznie

  – laminowany karton [laminowana tektura];

  – niesortowana makulatura [niesortowane resztki]".

Prawo Unii

Dyrektywa 2006/12/WE

6 Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz.U. 2006, L 114, s. 9) stanowił:

„Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że odpady są odzyskiwane lub unieszkodliwiane bez zagrażania zdrowiu ludzkiemu oraz bez stosowania procesów lub metod, które mogłyby szkodzić środowisku naturalnemu, w szczególności:

a) bez zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin i zwierząt;

b) bez powodowania uciążliwości przez hałas lub zapachy;

c) bez negatywnych skutków dla terenów wiejskich oraz miejsc o szczególnym znaczeniu".

Rozporządzenie nr 1013/2006

7 Motywy 1, 3, 5, 7, 8, 14, 15, 33 i 39 rozporządzenia nr 1013/2006 mają następujące brzmienie:

„(1) Głównym i najważniejszym celem i przedmiotem niniejszego rozporządzenia jest ochrona środowiska […]

[…]

(3) Decyzja [93/98] dotyczyła zawarcia w imieniu Wspólnoty konwencji bazylejskiej […], której Wspólnota jest stroną od 1994 r. […]

[…]

(5) Mając na względzie fakt, że Wspólnota zatwierdziła decyzję C(2001)107/final Rady [Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD)] dotyczącą zmiany decyzji OECD C(92)39/Final w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku (decyzja OECD), w celu ujednolicenia wykazów odpadów z konwencją bazylejską i zmiany niektórych innych wymagań, konieczne jest włączenie treści tej decyzji do prawa wspólnotowego.

[…]

(7) Istotne jest zorganizowanie i uregulowanie nadzoru i kontroli przemieszczania odpadów w sposób, który uwzględnia potrzebę zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska i zdrowia ludzi oraz który sprzyja bardziej jednolitemu stosowaniu tego rozporządzenia na całym obszarze Wspólnoty.

(8) Istotne jest również uwzględnienie wymogu określonego w art. 4 ust. 2 lit. d) konwencji bazylejskiej stanowiącego, że przemieszczanie odpadów niebezpiecznych będzie ograniczone do minimum zgodnego z bezpieczną dla środowiska i skuteczną gospodarką takimi odpadami.

[…]

(14) W przypadku przemieszczania […] odpadów niewymienionych w załączniku III, IIIA lub IIIB właściwe jest zapewnienie optymalnego nadzoru i kontroli poprzez wymóg uzyskania uprzedniej pisemnej zgody na takie przemieszczenie. […]

(15) W przypadku przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku, wymienionych w załączniku III, IIIA lub IIIB, właściwe jest zapewnienie minimalnego poziomu nadzoru i kontroli poprzez wymóg, aby takim przemieszczeniom towarzyszyły określone informacje.

[…]

(33) Powinny zostać podjęte niezbędne kroki w celu zapewnienia, zgodnego z dyrektywą [2006/12] i innymi przepisami wspólnotowymi w sprawie odpadów, gospodarowania odpadami przesyłanymi w obrębie Wspólnoty oraz przywożonymi do Wspólnoty bez powodowania niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi i bez stosowania procesów albo metod, które mogą szkodzić środowisku przez cały okres przemieszczania, w tym odzysku lub unieszkodliwienia w państwie przeznaczenia […].

[…]

(39) Przy rozpatrywaniu, które mieszaniny odpadów należy dodać do załącznika IIIA, powinny zostać uwzględnione między innymi następujące informacje: właściwości odpadów, takie jak ewentualne cechy niebezpieczne, zdolność zanieczyszczania oraz ich stan skupienia; aspekty gospodarowania odpadami, takie jak technologiczne możliwości odzysku odpadów oraz korzyści środowiskowe wynikające z odzysku, w tym rozważenie, czy nie zostanie zagrożone racjonalne ekologiczne gospodarowanie odpadami […]”.

8 Artykuł 2 ust. 3 i 8 tego rozporządzenia stanowi:

„Do celów niniejszego rozporządzenia:

[…]

3) »mieszanina odpadów« oznacza odpady powstałe w wyniku celowego lub przypadkowego wymieszania dwóch lub więcej rodzajów odpadów, która to mieszanina nie została zaliczona do żadnej z kategorii w załącznikach III, IIIB, IV i IVA. Odpady w pojedynczym przemieszczeniu, obejmującym dwa lub więcej rodzajów odpadów transportowanych osobno, nie są uważane za mieszaninę odpadów;

[…]

8) »racjonalne ekologicznie gospodarowanie« oznacza podejmowanie wszystkich racjonalnych działań w celu zapewnienia, że gospodarowanie odpadami odbywa się w sposób, który uchroni zdrowie ludzkie i środowisko przed niekorzystnym oddziaływaniem takich odpadów".

9 Artykuł 3 wspomnianego rozporządzenia, zatytułowany „Ogólne przepisy proceduralne", stanowi:

„1. Procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody określonej w przepisach niniejszego tytułu podlegają przemieszczenia następujących odpadów:

[…]

b) jeżeli mają być poddane procesom odzysku:

[…]

iii) odpadów niesklasyfikowanych pod żadnym kodem w załączniku III, IIIB, IV lub IVA;

iv) mieszanin odpadów niesklasyfikowanych pod żadnym kodem w załączniku III, IIIB, IV lub IVA, chyba że zostały wyszczególnione w załączniku IIIA.

2. Ogólnym obowiązkom w zakresie informowania, określonym w art. 18, podlegają przemieszczenia następujących odpadów przeznaczonych do odzysku, jeżeli ilość przemieszczanych odpadów przekracza 20 kg:

a) odpadów wyszczególnionych w załączniku III lub IIIB;

b) mieszanin, niesklasyfikowanych pod żadnym kodem w załączniku III lub składających się z dwóch lub więcej rodzajów odpadów wymienionych w załączniku III, jeżeli skład tych mieszanin nie utrudnia poddania ich racjonalnemu ekologicznie odzyskowi i mieszaniny te zostały wyszczególnione w załączniku IIIA, zgodnie z art. 58.

[…]".

10 Artykuły 4 i nast. rozporządzenia nr 1013/2006 określają szczegółowe zasady procedury uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody.

11 Artykuł 18 tego rozporządzenia ustanawia ogólne obowiązki w zakresie informowania, zgodnie z którymi do odpadów, o których mowa w szczególności w art. 3 ust. 2 tego rozporządzenia, należy dołączyć pewne informacje, w tym formularz określony w załączniku VII do tego rozporządzenia.

12 Artykuł 28 rozporządzenia nr 1013/2006, zatytułowany „Spory dotyczące klasyfikacji", przewiduje w ust. 2:

„Jeżeli właściwe organy wysyłki i miejsca przeznaczenia nie mogą dojść do porozumienia w zakresie zaklasyfikowania zgłoszonych odpadów do kategorii określonych w załączniku III, IIIA, IIIB lub IV, odpady traktuje się jako należące do kategorii określonych w załączniku IV".

13 Artykuł 49 tego rozporządzenia, zatytułowany „Ochrona środowiska”, stanowi w ust. 1:

„Wytwórca, zgłaszający i inne przedsiębiorstwa zaangażowane w przemieszczanie odpadów lub ich odzysk albo unieszkodliwienie podejmują działania niezbędne dla zapewnienia, że wszelkie odpady, które przesyłają, są zagospodarowane bez narażania zdrowia ludzkiego oraz w sposób racjonalny ekologicznie przez cały okres przemieszczania oraz odzysku i unieszkodliwiania. Jeżeli przemieszczanie ma miejsce we Wspólnocie, muszą być spełnione wymogi określone w art. 4 dyrektywy [2006/12] oraz w innych przepisach wspólnotowych dotyczących odpadów”.

14 Załącznik III do omawianego rozporządzenia jest zatytułowany „Wykaz odpadów podlegających ogólnemu wymogowi w zakresie informowania określonemu w art. 18 (»zielony« wykaz odpadów)”. Akapit wprowadzający tego załącznika stanowi:

„Niezależnie od tego, czy odpady są wymienione w niniejszym wykazie, nie mogą podlegać ogólnemu wymogowi dołączenia określonych informacji, jeśli są zanieczyszczone innymi substancjami w zakresie, który:

a) wystarczająco zwiększa ryzyko związane z odpadami, by uznać je za odpowiednie do poddania procedurze pisemnego zgłoszenia i zgody, wziąwszy pod uwagę właściwości odpadów niebezpiecznych wymienionych w załączniku III do dyrektywy Rady 91/689/EWG [z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz.U. 1991, L 377, s. 20), uchylonej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającą niektóre dyrektywy (Dz.U. 2008, L 312, s. 3)]; lub

b) uniemożliwia odzysk odpadów w sposób racjonalny ekologicznie”.

15 W części I wspomniany załącznik III przewiduje w szczególności, że odpady wymienione w załączniku IX do konwencji bazylejskiej, zamieszczonym również w wykazie B części 1 załącznika V do rozporządzenia nr 1013/2006, zawierającym między innymi kod B3020, podlegają ogólnym obowiązkom w zakresie informowania, o których mowa w art. 18 tego rozporządzenia.

16 Załącznik IIIA do tego rozporządzenia, zatytułowany „Mieszaniny dwóch lub więcej rodzajów odpadów wymienionych w załączniku III i niezakwalifikowanych do żadnej kategorii zgodnie z art. 3 ust. 2”, stanowi:

„1. Niezależnie od tego, czy mieszaniny są wymienione w niniejszym wykazie, nie mogą podlegać ogólnym wymogom dotyczącym informacji [obowiązkom w zakresie informowania] określonym w art. 18, jeśli są zanieczyszczone innymi substancjami w zakresie, który:

a) wystarczająco zwiększa ryzyko związane z odpadami, by uznać je za odpowiednie do poddania procedurze pisemnego zgłoszenia i zgody, wziąwszy pod uwagę właściwości odpadów niebezpiecznych wymienionych w załączniku III do dyrektywy [91/689]; lub

b) uniemożliwia odzysk odpadów w sposób racjonalny ekologicznie.

[…]

3. Następujące mieszaniny odpadów objętych poszczególnymi tiret lub subtiret pojedynczego kodu włącza się do niniejszego załącznika:

[…]

g) mieszaniny odpadów objętych kodem B3020 konwencji bazylejskiej, ograniczone do niebielonego papieru lub kartonu [tektury], papieru lub kartonu falistego [tektury falistej], innego papieru lub kartonu [tektury], wykonan[ych] głównie z bielonej chemicznie masy celulozowej, niebarwion[ych] w masie, papieru lub kartonu [tektury], wykonan[ych] głównie ze ścieru drzewnego (np.: gazety, czasopisma i podobne druki);

[…]".

17 W części I załącznika V do wspomnianego rozporządzenia, zatytułowanego „Odpady podlegające zakazowi wywozu zgodnie z art. 36", powtórzono wykaz B załącznika IX do konwencji bazylejskiej. Kod B3020, zamieszczony pod nagłówkiem B3 „Odpady zawierające głównie związki organiczne, które mogą zawierać metale i substancje nieorganiczne", ma następujące brzmienie:

„B3020 Odpady papieru, kartonu [tektury] i wyrobów papierniczych

Następujące materiały, pod warunkiem że nie są pomieszane z odpadami niebezpiecznymi:

– odpady i makulatura [resztki] z papieru lub kartonu [tektury]:

  – niebielony papier lub karton [tektura], papier lub karton falisty [tektura falista]

  – inny papier lub karton [tektura], wykonan[e] głównie z bielonej chemicznie masy celulozowej, niebarwiony w masie

  – papier lub karton [tektura], wykonan[e] głównie ze ścieru drzewnego (np.: gazety, czasopisma i podobne druki)

– inne, w tym, ale nie wyłącznie[:]

  – laminowany karton [laminowana tektura];

  – niesortowana makulatura [niesortowane resztki]".

Dyrektywa 2008/98

18 Artykuł 13 dyrektywy 2008/98 stanowi:

„Państwa członkowskie stosują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby gospodarowanie odpadami było prowadzone bez narażania zdrowia ludzkiego oraz bez szkody dla środowiska, w szczególności:

a) bez zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin lub zwierząt;

b) bez powodowania uciążliwości przez hałas lub zapachy; oraz

c) bez niekorzystnych skutków dla terenów wiejskich lub miejsc o szczególnym znaczeniu".

19 Załącznik III do tej dyrektywy zawiera wyjaśnienia dotyczące różnych właściwości, które czynią odpady niebezpiecznymi.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

20 Interseroh jest spółką mającą siedzibę w Niemczech. Spółka ta odbiera zużyte opakowania, a mianowicie lekkie opakowania papierowe, przeznaczone do odzysku. Poddany wstępnej obróbce papier jest przemieszczany w celu recyklingu do zakładu znajdującego się w Niderlandach, którego operatorem jest spółka ESKA Graphic Board BV (zwana dalej „ESKA").

21 Z postanowienia odsyłającego wynika, że przemieszczane odpady powinny składać się z mieszaniny odpadów papieru, tektury i wyrobów papierniczych, złożonej w taki sposób, że każdy rodzaj odpadów będących jej składnikami wchodzi w zakres tiret pierwszego, drugiego lub trzeciego kodu B3020 załącznika IX do konwencji bazylejskiej, przy czym mieszanina ta zawiera ponadto do 10% zanieczyszczeń, na które składają się kartony do cieczy (do 4%), tworzywa sztuczne (do 3%), metale (do 0,5%), jak też inne substancje obce (do 3,5%) takie jak szkło, kamienie, tekstylia czy guma (zwana dalej „sporną mieszaniną odpadów"). Wartości te odpowiadają maksymalnym limitom przewidzianym przez spółkę ESKA.

22 SAA, będąca właściwym organem odpowiedzialnym za wdrożenie przepisów dotyczących przemieszczania odpadów w Land Baden-Württemberg (kraju związkowym Badenia-Wirtembergia, Niemcy), wypełnia między innymi zadania przewidziane w rozporządzeniu nr 1013/2006.

23 Sąd odsyłający wskazuje, że przemieszczenia mieszanin odpadów takich jak sporna mieszanina odpadów były przeprowadzane na podstawie pozwoleń kontroli wywozu wydanych przez SAA i właściwy organ niderlandzki, zgodnie z procedurą zgłoszenia przewidzianą w art. 4 i nast. rozporządzenia nr 1013/2006.

24 W dniu 20 maja 2015 r. ESKA uzyskała od wydziału sporów Raad van State (rady stanu, Niderlandy) orzeczenie, na mocy którego rodzaj mieszaniny odpadów, taki jak ten będący przedmiotem sporu, bez względu na istniejące zanieczyszczenia, należy przyporządkować do kodu B3020 z załącznika IX do konwencji bazylejskiej, wspomnianego w załączniku III do rozporządzenia nr 1013/2006, a tym samym wykazowi odpadów podlegających ogólnym obowiązkom w zakresie informowania, przewidzianym w art. 18 tego rozporządzenia.

25 Opierając się na tym orzeczeniu, spółka Interseroh wniosła do SAA o zaklasyfikowanie spornej mieszaniny odpadów jako odpadów wymienionych w załączniku III do rozporządzenia nr 1013/2006.

26 SAA oddaliła ten wniosek, po pierwsze, na tej podstawie, że owej mieszaniny odpadów nie można całkowicie przyporządkować jednej z czterech pozycji kodu B3020 załącznika IX do konwencji bazylejskiej. W szczególności mieszanina ta nie jest objęta tiret czwartym tego kodu, ponieważ nie jest ono zbiorczą kategorią dla mieszanin różnej proweniencji i różnego składu. Po drugie, SAA uznała, że klasyfikacja wskazanej mieszaniny na podstawie załącznika IIIA do rozporządzenia nr 1013/2006 jest wykluczona ze względu na zbyt dużą zawartość zanieczyszczeń.

27 W dniu 1 czerwca 2016 r. spółka Interseroh wniosła skargę do Verwaltungsgericht Stuttgart (sądu administracyjnego w Stuttgarcie, Niemcy), w której zażądała ustalenia, że w odniesieniu do przemieszczenia spornej mieszaniny odpadów podlega ona nie obowiązkowi zgłoszenia, lecz jedynie ogólnym obowiązkom w zakresie informowania, przewidzianym w art. 18 rozporządzenia nr 1013/2006.

28 W tym względzie sąd ten dąży do rozstrzygnięcia kwestii, czy kod B3020 załącznika IX do konwencji bazylejskiej obejmuje mieszaniny odpadów uzyskane z odpadów wymienionych w trzech pierwszych tiret tego kodu, a ponadto zawierające do 10% zanieczyszczeń, czy też kod ten dotyczy wyłącznie odpadów składających się z jednego rodzaju odpadów, wobec czego mieszaniny takie są objęte wyłącznie pkt 3 lit. g) załącznika IIIA do rozporządzenia nr 1013/2006.

29 W tych okolicznościach Verwaltungsgericht Stuttgart (sąd administracyjny w Stuttgarcie) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy art. 3 ust. 2 rozporządzenia [nr 1013/2006] […] należy interpretować w ten sposób, że mieszaniny odpadów papieru, tektury i wyrobów papierniczych, które mają taki skład, że udziały odpadów w ujęciu indywidualnym podlegają pierwszym trzem tiret kodu B3020 załącznika IX do konwencji bazylejskiej, i które dodatkowo wykazują udział zanieczyszczeń do 10%, objęte są kodem B3020 [załącznika IX do] konwencji bazylejskiej i tym samym podlegają ogólnym obowiązkom w zakresie informowania określonym w art. 18, nie zaś obowiązkowi zgłoszenia zgodnie z art. 4?

W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

2) Czy art. 3 ust. 2 rozporządzenia [nr 1013/2006] należy interpretować w ten sposób, że mieszaniny odpadów papieru, tektury i wyrobów papierniczych, które mają taki skład, że udziały odpadów w ujęciu indywidualnym podlegają pierwszym trzem tiret kodu B3020 załącznika IX do konwencji bazylejskiej, i które dodatkowo wykazują udział zanieczyszczeń do 10%, nie są objęte pkt 3 lit. g) załącznika IIIA i tym samym nie podlegają ogólnym obowiązkom w zakresie informowania określonym w art. 18, lecz obowiązkowi zgłoszenia zgodnie z art. 4?”.

W przedmiocie wniosku o otwarcie na nowo ustnego etapu postępowania

30 Po przedstawieniu opinii rzecznik generalnej spółka Interseoh, pismem złożonym w sekretariacie Trybunału w dniu 18 lutego 2020 r., wniosła o otwarcie na nowo ustnego etapu postępowania na podstawie art. 83 regulaminu postępowania przed Trybunałem.

31 Na poparcie swojego wniosku spółka Interseroh podniosła zasadniczo, że opinia rzecznik generalnej opiera się na nowych okolicznościach, które nie były jeszcze przedmiotem dyskusji między stronami. Spółka Interseroh powołuje się w szczególności na pkt 35–48, 59, 68 i 74 tej opinii. Dodaje ona w tym względzie, że problematyka dotycząca spójnej wykładni przepisów dotyczących odpadów nie została poruszona na rozprawie. Ponadto we wniosku o otwarcie na nowo ustnego etapu postępowania spółka Interseroh kwestionuje pod wieloma względami wykładnię rozporządzenia nr 1013/2006 dokonaną przez rzecznik generalną w opinii.

32 Z jednej strony należy przypomnieć, że zgodnie z art. 252 akapit drugi TFUE rzecznik generalny publicznie przedstawia, przy zachowaniu całkowitej bezstronności i niezależności, uzasadnione opinie w sprawach, które zgodnie ze statutem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wymagają jego zaangażowania. Trybunał nie jest związany ani tymi opiniami, ani ich uzasadnieniem (wyrok z dnia 19 grudnia 2019 r., Exportslachterij J. Gosschalk i in., C-477/18 i C-478/18, EU:C:2019:1126, pkt 43 i przytoczone tam orzecznictwo).

33 Należy również przypomnieć, że statut Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i regulamin postępowania przed nim nie przewidują możliwości przedstawiania przez zainteresowane strony uwag w odpowiedzi na opinię rzecznika generalnego. W konsekwencji okoliczność, że jedna z zainteresowanych stron nie zgadza się z opinią rzecznika generalnego, bez względu na to, jakie kwestie poruszono w tej opinii, nie może sama w sobie stanowić powodu uzasadniającego otwarcie ustnego etapu postępowania na nowo (wyrok z dnia 19 grudnia 2019 r., Exportslachterij J. Gosschalk i in., C-477/18 i C-478/18, EU:C:2019:1126, pkt 44 i przytoczone tam orzecznictwo).

34 Z drugiej strony stosownie do art. 83 regulaminu postępowania Trybunał może, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, postanowić o otwarciu ustnego etapu postępowania na nowo, w szczególności jeśli uzna, że okoliczności zawisłej przed nim sprawy nie są wystarczająco wyjaśnione, lub jeśli po zamknięciu ustnego etapu postępowania strona przedstawiła nowy fakt mogący mieć

decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia Trybunału, lub też jeśli sprawa ma zostać rozstrzygnięta na podstawie argumentu, który nie był przedmiotem dyskusji między stronami lub podmiotami określonymi w art. 23 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

35 W niniejszym przypadku, wbrew temu, co twierdzi Interseroh, spółka ta, podobnie jak inni uczestnicy niniejszego postępowania, mogła przedstawić – zarówno w toku pisemnego, jak i ustnego etapu postępowania – okoliczności prawne, które uznawała za istotne dla umożliwienia Trybunałowi dokonania wykładni rozporządzenia nr 1013/2006 w celu udzielenia odpowiedzi na pytania zadane przez sąd odsyłający.

36 Żadna z okoliczności powołanych przez spółkę Interseroh na poparcie jej wniosku o otwarcie na nowo ustnego etapu postępowania nie może zatem uzasadniać tego otwarcia na nowo, zgodnie z art. 83 regulaminu postępowania.

37 W tych okolicznościach Trybunał, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, uznaje, że nie należy zarządzać otwarcia ustnego etapu postępowania na nowo.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

38 Poprzez swoje dwa pytania, które należy rozpatrzyć łącznie, sąd odsyłający dąży zasadniczo do ustalenia, czy art. 3 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia nr 1013/2006 należy interpretować w ten sposób, że przepisem tym jest objęta mieszanina odpadów papieru, tektury i wyrobów papierniczych, w której każdy rodzaj wchodzących w jej skład odpadów podlega któremuś z trzech pierwszych tiret kodu B3020 załącznika IX do konwencji bazylejskiej, zamieszczonego również w części 1 wykazu B załącznika V do tego rozporządzenia, i która zawiera do 10% zanieczyszczeń.

39 Artykuł 3 ust. 2 rozporządzenia nr 1013/2006 przewiduje, że przemieszczenia odpadów, których przedmiotem są odpady przeznaczone do odzysku i w wypadku których ilość przemieszczanych odpadów przekracza 20 kg, podlegają ogólnym obowiązkom w zakresie informowania określonym w art. 18 tego rozporządzenia, pod warunkiem że albo zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia odpady te wskazano w szczególności w załączniku III do tego rozporządzenia, albo w myśl art. 3 ust. 2 lit. b) tego rozporządzenia chodzi o mieszaniny co najmniej dwóch rodzajów odpadów wymienionych w załączniku III, dla których nie istnieje kod w tym załączniku, których skład nie utrudnia poddania ich odzyskowi z poszanowaniem dla środowiska i które zostały wyszczególnione w załączniku IIIA do rozporządzenia nr 1013/2006.

40 Ponieważ art. 3 ust. 2 lit. a) i art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 1013/2006 odsyłają, odpowiednio, do załączników III i IIIA do tego rozporządzenia, należy zbadać w pierwszej kolejności zakres załącznika III do tego rozporządzenia, a w razie potrzeby, w drugiej kolejności, zakres załącznika IIIA do tego rozporządzenia.

41 Co się tyczy w pierwszej kolejności załącznika III do rozporządzenia nr 1013/2006, zawiera on wykaz tzw. „zielonych" odpadów, a jego część I odsyła do załącznika IX do konwencji bazylejskiej, który został zamieszczony również, jako wykaz B, w części 1 załącznika V do tego rozporządzenia, i w którym znajduje się między innymi kod B3020 zatytułowany „Odpady papieru, kartonu [tektury] i wyrobów papierniczych".

42 Z postanowienia odsyłającego wynika, że aby gromadzone przez spółkę Interseroh mieszaniny odpadów papieru i tektury mogły zostać przemieszczone w celu ich recyklingu do prowadzonego przez ESKA zakładu położonego w Niderlandach, muszą one w szczególności składać się, przynajmniej w 90%, z odpadów objętych jednym z trzech pierwszych tiret kodu B3020 załącznika IX do konwencji bazylejskiej. Sąd odsyłający zastanawia się w tym względzie nad kwestią, czy takie mieszaniny mogą zostać sklasyfikowane w ramach tego kodu.

43 Na wstępie należy zauważyć, że zawarty w załączniku IX do konwencji bazylejskiej kod B3020 zawiera cztery tiret, z których czwarte samo zawiera jeszcze dwa tiret, podczas gdy we francuskiej wersji językowej wykazu B w części 1 załącznika V do rozporządzenia nr 1013/2006 kod ten ma inną strukturę, a mianowicie zawiera on dwa tiret, które z kolei zawierają odpowiednio trzy i dwa tiret.

44 Tymczasem należy podkreślić, że skoro – jak wskazano w motywach 3 i 5 rozporządzenia nr 1013/2006 – z decyzji 93/98 wynika, że Unia Europejska zatwierdziła konwencję bazylejską i że rozporządzenie to włączyło treść decyzji OECD, która harmonizuje wykaz odpadów z tą konwencją, to przepisy owej konwencji stanowią integralną część porządku prawnego Unii od dnia, w którym Unia stała się jej stroną. W tym kontekście i w świetle zasady pierwszeństwa zawartych przez Unię umów międzynarodowych przed przepisami prawa wtórnego rozporządzenie nr 1013/2006 należy interpretować w miarę możliwości w zgodzie z konwencją bazylejską (zob. podobnie wyrok z dnia 11 kwietnia 2013 r., HK Danmark C-335/11 i C-337/11, EU:C:2013:222, pkt 29, 30 i przytoczone tam orzecznictwo).

45 W konsekwencji w celu dokonania wykładni kodu B3020 zawartego w wykazie B części 1 załącznika V do rozporządzenia nr 1013/2006 należy uwzględnić sposób, w jaki poszczególne tiret tego kodu zostały ustrukturyzowane w ramach kodu B3020 załącznika IX do konwencji bazylejskiej.

46 Po przedstawieniu tej uwagi wstępnej należy stwierdzić, że kod B3020 załącznika IX do konwencji bazylejskiej obejmuje „odpady i makulaturę [resztki] papieru lub kartonu [tektury]”, o ile nie są one pomieszane z odpadami niebezpiecznymi, i zawiera cztery tiret. Zgodnie z trzema pierwszymi tiret tego kodu, które odpowiadają trzem tiret zawartym w pierwszym tiret kodu B3020 zamieszczonego w wykazie B części 1 załącznika V do rozporządzenia nr 1013/2006 we francuskiej wersji językowej, takie odpady i resztki mogą pochodzić z „niebielonego papieru lub kartonu [tektury], papieru lub kartonu falistego [tektury falistej]”, „innego papieru lub kartonu [tektury], wykonan[ych] głównie z bielonej chemicznie masy celulozowej, niebarwion[ych] w masie” lub „papieru lub kartonu [tektury], wykonan[ych] głównie ze ścieru drzewnego (np.: gazety, czasopisma i podobne druki)”. Tiret czwarte kodu B3020 załącznika IX do konwencji bazylejskiej, które odpowiada, we francuskiej wersji językowej rozporządzenia nr 1013/2006, tiret drugiemu kodu B3020 zawartego w wykazie B części 1 załącznika V, ma brzmienie „inne” i obejmuje wyliczone tytułem przykładu „laminowany karton [laminowaną tekturę]” oraz „niesortowaną makulaturę [niesortowane resztki]”.

47 Tak więc, po pierwsze, ze struktury kodu B3020 załącznika IX do konwencji bazylejskiej oraz z brzmienia czterech tiret tego kodu wynika, że obejmują one różne rodzaje odpadów i resztek papieru lub tektury, przy czym nie wspomniano w nich o mieszaninach tych wyszczególnionych rodzajów odpadów.

48 Ponadto, mając na uwadze brzmienie tiret czwartego tej rubryki, tiret czwarte należy rozumieć jako odnoszące się do rodzajów odpadów oraz resztek papieru lub tektury innych niż te, które są objęte trzema pierwszymi tiret tej rubryki.

49 Tak więc w świetle brzmienia kodu B3020 załącznika IX do konwencji bazylejskiej, zamieszczonego również w wykazie B części 1 załącznika V do rozporządzenia nr 1013/2006, kod ten należy rozumieć w ten sposób, że odpady wymienione w jego czterech tiret odpowiadają poszczególnym rodzajom odpadów i że kodem tym nie są objęte mieszaniny składające się z różnych rodzajów odpadów.

50 Po drugie, tylko taką wykładnię da się pogodzić z ogólną systematyką rozporządzenia nr 1013/2006. Artykuł 3 ust. 2 lit. b) tego rozporządzenia dotyczy bowiem wyraźnie mieszanin odpadów niesklasyfikowanych pod żadnym kodem w załączniku III do tego rozporządzenia, składających się z co najmniej dwóch rodzajów odpadów wymienionych w tym załączniku i wyszczególnionych w załączniku IIIA do wspomnianego rozporządzenia. Tymczasem w pkt 3 lit. g) tego ostatniego załącznika wymieniono konkretnie mieszaniny odpadów objętych trzema pierwszymi tiret kodu B3020 załącznika IX do konwencji bazylejskiej. Należy zatem uznać – jak zauważyła w istocie rzecznik

generalna w pkt 43 opinii – że ów załącznik IIIA zostałby pozbawiony skuteczności (effet utile), gdyby kod B3020 zawarty w wykazie B części 1 załącznika V do rozporządzenia nr 1013/2006, a w szczególności jego ostatnie tiret zatytułowane „inne”, należało rozumieć w ten sposób, że obejmuje ono mieszaniny odpadów, które składają się z odpadów wymienionych w innych tiret tego kodu.

51 Po trzecie, wykładnia wynikająca z brzmienia kodu B3020 zawartego w wykazie B części 1 załącznika V do rozporządzenia nr 1013/2006, w świetle odpowiedniego kodu załącznika IX do konwencji bazylejskiej oraz ogólnej systematyki tego rozporządzenia, jest zgodna z realizowanym przez owo rozporządzenie celem ochrony środowiska. Zgodnie z motywem 7 omawianego rozporządzenia akt organizuje i reguluje nadzór nad przemieszczaniem odpadów i kontrolę owego przemieszczania w sposób, który uwzględnia potrzebę zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska i zdrowia ludzi.

52 Tymczasem fakt, że przemieszczanie odpadów przeznaczonych do odzysku i wymienionych w „zielonym” wykazie odpadów zawartym w załączniku III do rozporządzenia nr 1013/2006 jest, w drodze wyjątku, co do zasady wyłączone z przewidzianej w rozdziale I tytułu II tego rozporządzenia procedury uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, jest uzasadniony tym, że przemieszczanie tych odpadów stanowi mniejsze zagrożenie dla środowiska, co pozwala – jak wskazuje motyw 15 tego rozporządzenia – narzucić minimalny poziom monitorowania i kontroli, poprzez ustanowienie wymogu, aby takim przemieszczeniom towarzyszyły określone informacje.

53 Tak więc realizowany przez rozporządzenie nr 1013/2006 cel ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego stoi na przeszkodzie temu, by kod B3020 zawarty w wykazie B części 1 załącznika V do tego rozporządzenia był interpretowany w ten sposób, że mieszaniny, które nie są wyraźnie wymienione w ramach tego kodu, podlegają określonym w art. 18 wspomnianego rozporządzenia ogólnym obowiązkom w zakresie informowania, które są mniej rygorystyczne niż obowiązki przewidziane w ramach procedury uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, o której mowa w art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia.

54 Z powyższego wynika, że kod B3020, zamieszczony w wykazie B części 1 załącznika V do rozporządzenia nr 1013/2006, obejmuje jedynie odpady należące do konkretnych kategorii odpadów papieru, tektury i produktów papierniczych, wymienionych w poszczególnych tiret tego kodu. Kod ten nie obejmuje zatem mieszanin odpadów składających się z kategorii odpadów, które, rozpatrywane odrębnie, byłyby objęte tymi poszczególnymi tiret. W związku z tym mieszaniny takie nie mogą zostać zaklasyfikowane do „zielonego” wykazu odpadów zawartego w załączniku III do rozporządzenia nr 1013/2006, co wyklucza poddanie ich ogólnym obowiązkom w zakresie informowania określonym w art. 18 tego rozporządzenia, na podstawie art. 3 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia.

55 W świetle tego wniosku częściowego należy zbadać, w drugiej kolejności, zakres załącznika IIIA do rozporządzenia nr 1013/2006 w celu ustalenia, czy tryb przewidziany w art. 3 ust. 2 lit. b) tego rozporządzenia ma zastosowanie do mieszanin odpadów, o których mowa w niniejszej sprawie.

56 Jak przypomniano w pkt 48 niniejszego wyroku, pkt 3 lit. g) owego załącznika IIIA wymienia konkretnie mieszaniny odpadów złożone z odpadów sklasyfikowanych w ramach kodu B3020 załącznika IX do konwencji bazylejskiej, ograniczone do mieszanin odpadów objętych trzema pierwszymi tiret tego kodu.

57 W tym względzie sąd odsyłający zastanawia się nad kwestią, czy obecność maksymalnie 10% zanieczyszczeń w składzie mieszanin odpadów, w wypadku których każdy z tworzących je rodzajów odpadów jest objęty którymś z trzech pierwszych tiret wskazanego kodu, wyklucza zaklasyfikowanie wspomnianych mieszanin w ramach tego kodu.

58 Po pierwsze, należy zauważyć, że sąd ten wskazuje, iż mieszaniny odpadów przemieszczanych przez spółkę Interseroh do Niderlandów w celu recyklingu mogą zawierać do 4% kartonów do cieczy. Tymczasem z akt sprawy, którymi dysponuje Trybunał, wynika, że kartony te mogą być objęte kodem B3020 załącznika IX do konwencji bazylejskiej. Bezsporne jest bowiem, że kartony do cieczy, w sytuacji gdy stanowią one odpady, mogą zostać sklasyfikowane w ramach kodu „odpady papieru, kartonu [tektury] i wyrobów papierniczych". Jednakże, ponieważ nie odpowiadają one żadnemu z rodzajów odpadów wymienionych w trzech pierwszych tiret tego kodu, należy uznać, że wchodzą one w zakres tiret czwartego wskazanego kodu, które ma charakter dopełniający.

59 Tak więc, z zastrzeżeniem ustaleń co do obecności w spornych mieszaninach odpadów kartonów do cieczy, których dokonanie należy do sądu odsyłającego, taka obecność skutkuje tym, że mieszaniny te składają się z odpadów, które należy zaklasyfikować nie tylko do jednego z trzech pierwszych tiret tego kodu, lecz również do tiret czwartego, w związku z czym rzeczone mieszaniny nie są ujęte w pkt 3 lit. g) załącznika IIIA do rozporządzenia nr 1013/2006, którego jasne brzmienie odnosi się jedynie do mieszanin odpadów złożonych z odpadów objętych trzema pierwszymi tiret owego kodu, a zatem nie zaliczają się one do mieszanin wymienionych w tym załączniku. Tego rodzaju mieszaniny nie są zatem objęte procedurą informacyjną, o której mowa w art. 18 tego rozporządzenia.

60 Po drugie, należy zaznaczyć, że nawet przy założeniu, iż sporne mieszaniny odpadów nie zawierają kartonów do cieczy, z wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym wynika, że mieszaniny te mogą w każdym razie zawierać do 7% innych zanieczyszczeń.

61 W celu ustalenia, czy takie mieszaniny odpadów mogą wchodzić w zakres załącznika IIIA do rozporządzenia nr 1013/2006, należy przypomnieć, że pkt 1 tego załącznika stanowi, iż mieszaniny odpadów wymienione lub niewymienione w wykazie mieszanin odpadów wspomnianym w załączniku IIIA nie mogą być poddane ogólnym obowiązkom w zakresie informowania określonym w art. 18 tego rozporządzenia, jeżeli są one zanieczyszczone innymi substancjami w stopniu, który albo zwiększa ryzyko związane z tymi odpadami tak znacząco, że odpady te muszą zostać poddane procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, z uwzględnieniem kryteriów zagrożenia wymienionych w załączniku III do dyrektywy 91/689, albo uniemożliwia odzysk tych odpadów w sposób racjonalny ekologicznie.

62 I tak, przede wszystkim z brzmienia pkt 1 załącznika IIIA do rozporządzenia nr 1013/2006 wynika, że mieszanina odpadów wymienionych w wykazie zawartym w tym załączniku nie jest wyłączona z tego wykazu na tej tylko podstawie, że mieszanina ta, oprócz odpadów wyraźnie wymienionych we wspomnianym wykazie, zawiera także zanieczyszczenia. Jak zauważyła rzecznik generalna w pkt 53 opinii, istnienie wspomnianego pkt 1 wskazuje bowiem na to, że prawodawca Unii był świadomy trudności technicznych, a nawet niemożności, zagwarantowania całkowitej jednorodności każdego strumienia odpadów.

63 Ponadto należy zaznaczyć, po pierwsze, że warunek przewidziany w pkt 1 lit. a) załącznika IIIA do rozporządzenia nr 1013/2006 ma na celu zagwarantowanie, by mieszaniny odpadów wymienione w tym załączniku, które ze względu na zawarte w nich zanieczyszczenia stwarzają zwiększone ryzyko dla środowiska, podlegały procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody. W szczególności ryzyka tego rodzaju należy oceniać w świetle kryteriów zagrożenia określonych w załączniku III do dyrektywy 91/689, który w związku z uchyleniem tej dyrektywy został powtórzony jako załącznik III do dyrektywy 2008/98.

64 Z drugiej strony warunek zawarty w pkt 1 lit. b) załącznika IIIA do rozporządzenia nr 1013/2006 odsyła do wymogu „odzysku racjonalnego ekologicznie". O ile pojęcie to nie zostało wyraźnie zdefiniowane w tym rozporządzeniu, o tyle należy jednak zauważyć, że podobnie jak definicja pojęcia „racjonalnego ekologicznie gospodarowania" zawarta w art. 2 pkt 8 tego rozporządzenia, racjonalny

ekologicznie odzysk odpadów oznacza podejmowanie wszystkich praktycznych działań pozwalających na zapewnienie, że odpady będą odzyskiwane w sposób gwarantujący ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego przed możliwym szkodliwym oddziaływaniem tych odpadów.

65 W tym kontekście należy przypomnieć, że – jak wynika z art. 49 ust. 1 rozporządzenia nr 1013/2006 w związku z motywem 33 tego rozporządzenia – odpady należy przemieszczać do państwa przeznaczenia w taki sposób, aby przez cały czas trwania przemieszczania nie było narażane zdrowie ludzkie oraz nie były stosowane procesy ani metody, które mogłyby szkodzić środowisku naturalnemu. W tym względzie, w sytuacji gdy przemieszczanie ma miejsce w Unii, art. 49 ust. 1 wymaga spełnienia wymogów określonych w szczególności w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2006/12, którego przepisy zostały powtórzone w art. 13 dyrektywy 2008/98, w myśl których odpady są odzyskiwane bez stwarzania zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin i zwierząt, a także bez powodowania uciążliwości przez hałas lub zapachy oraz bez niekorzystnych skutków dla terenów wiejskich i miejsc o szczególnym znaczeniu.

66 Biorąc pod uwagę to uściślenie, należy zauważyć, że przy stosowaniu warunku zawartego w pkt 1 lit. b) załącznika IIIA do rozporządzenia nr 1013/2006 konieczne jest ustalenie w każdym konkretnym przypadku, czy rodzaj i poziom zanieczyszczeń zawartych w mieszaninie odpadów, o których mowa w załączniku IIIA, uniemożliwiają odzysk danych odpadów w sposób racjonalny ekologicznie. Jak zauważyła rzecznik generalna w pkt 64 opinii, jest to zasadniczo kwestia faktów, której rozstrzygnięcie należy do właściwych organów krajowych, a w razie potrzeby do sądów krajowych.

67 W tym względzie należy stwierdzić, że – jak wskazały w szczególności rząd niderlandzki i Komisja Europejska w ramach toczącego się przed Trybunałem postępowania w trybie prejudycjalnym – rozporządzenie nr 1013/2006 nie zawiera żadnego innego kryterium pozwalającego na dalsze uściślenie zakresu tego warunku, o którym mowa w pkt 1 lit. b) załącznika IIIA do rozporządzenia nr 1013/2006.

68 Wynika z tego, że każdemu państwu członkowskiemu należy przyznać pewien zakres uznania przy wdrażaniu wspomnianego pkt 1. W tym celu państwa członkowskie mogą swobodnie ustalać kryteria pozwalające na określenie okoliczności, w których obecność zanieczyszczeń w mieszaninie odpadów uniemożliwia odzysk tej mieszaniny w sposób racjonalny ekologicznie, pod warunkiem że nie naruszają one przy tym ani zakresu, ani skuteczności rozporządzenia nr 1013/2006, w tym procedury przewidzianej w art. 18 tego rozporządzenia (zob. analogicznie wyrok z dnia 12 kwietnia 2018 r., Fédération des entreprises de la beauté, C-13/17, EU:C:2018:246, pkt 47).

69 Ściślej rzecz ujmując, w przypadku przyjęcia takich kryteriów państwa członkowskie powinny wziąć pod uwagę to, że stosowanie przewidzianej w art. 18 rozporządzenia nr 1013/2006 procedury dotyczącej ogólnych obowiązków w zakresie informowania stanowi odstępstwo od stosowania ogólnej procedury uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, o której mowa w art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia. W konsekwencji art. 3 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, jak również między innymi załącznik IIIA do tego rozporządzenia, który precyzuje zakres wskazanego przepisu, należy co do zasady interpretować ściśle.

70 Należy zresztą zaznaczyć w tym względzie, że pkt 1 owego załącznika IIIA ma właśnie na celu zapewnienie takiego stosowania przewidzianej w art. 18 rozporządzenia nr 1013/2006 procedury dotyczącej ogólnych obowiązków w zakresie informowania, które ogranicza się do tego, co jest konieczne do osiągnięcia celów przyświecających temu rozporządzeniu, ponieważ przemieszczanie mieszanin odpadów w ramach tej procedury jest dokonywane jedynie wówczas, gdy nie istnieje istotne zagrożenie dla środowiska i zdrowia ludzkiego, zgodnie z celem określonym w art. 191 ust. 2 TFUE, jakim jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego, a także zgodnie z zasadami ostrożności i działania zapobiegawczego, na których opiera się polityka Unii w tej dziedzinie.

71 W tym względzie – jak zauważyła rzecznik generalna w pkt 59 opinii – motyw 39 rozporządzenia nr 1013/2006 mógłby stanowić element, na którym można by się oprzeć w celu określenia kryteriów, które uwzględniałyby zatem rodzaj zanieczyszczeń, właściwości odpadów zawierających zanieczyszczenia i ich ewentualnie niebezpieczny charakter, ilość tych zanieczyszczeń oraz dostępne technologie.

72 W tym kontekście przyjęcie kryteriów ustalenia okoliczności, w których obecność zanieczyszczeń w mieszaninie odpadów uniemożliwia jej odzysk w sposób racjonalny ekologicznie, pozwala na to, by właściwe organy krajowe oraz podmioty gospodarcze z góry wiedziały, czy przemieszczenie mieszaniny odpadów wewnątrz Unii może nastąpić na podstawie określonej w art. 18 rozporządzenia nr 1013/2006 procedury dotyczącej ogólnych obowiązków w zakresie informowania, co przyczynia się do zapewnienia pewności prawa oraz pełnej skuteczności tej procedury.

73 Należy jednak zauważyć z jednej strony, że w braku takich kryteriów właściwe organy krajowe mają możliwość dokonania ich oceny w każdym konkretnym przypadku w celu zapewnienia skutecznego stosowania tego rozporządzenia, z poszanowaniem wyznaczonych w nim celów, z uwzględnieniem okoliczności, że wspomniane rozporządzenie wyraźnie przewiduje możliwość zastosowania do mieszanin odpadów procedury informacyjnej określonej w jego art. 18.

74 Z drugiej strony, jeżeli właściwe organy krajowe mają wątpliwości co do tego, czy dana mieszanina odpadów może zostać odzyskana w sposób racjonalny ekologicznie w rozumieniu pkt 1 lit. b) załącznika IIIA do tego rozporządzenia, organy te powinny, w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego, zastosować ogólną procedurę uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, o której mowa w art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia.

75 Należy wreszcie podkreślić, że – jak zauważyła rzecznik generalna w pkt 74 opinii – dopóki nie zostanie podjęta żadna inicjatywa legislacyjna w celu ustanowienia wspólnych kryteriów dotyczących rodzaju i dopuszczalnego poziomu zanieczyszczeń występujących w mieszaninach odpadów, które to kryteria pozwoliłyby na jednolite stosowanie w całej Unii warunku określonego w pkt 1 lit. b) tego załącznika, dopóty art. 28 ust. 2 tego rozporządzenia może znajdować zastosowanie. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli władze państwa członkowskiego wysyłki i władze państwa członkowskiego przeznaczenia nie mogą dojść do porozumienia w zakresie zaklasyfikowania ładunku odpadów, a tym samym co do możliwości zastosowania procedury dotyczącej ogólnych obowiązków w zakresie informowania, ustanowionej w art. 18 tego rozporządzenia, dane odpady uznaje się za odpady wymienione w załączniku IV do tego rozporządzenia. Podlegają one zatem procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 1013/2006.

76 W niniejszej sprawie do sądu odsyłającego należy ustalenie, z uwzględnieniem wskazanych wyżej elementów oceny, czy w sprawie rozpatrywanej w postępowaniu głównym obecność zanieczyszczeń w spornej mieszaninie odpadów oznacza, że w świetle wymogów wynikających z pkt 1 załącznika IIIA do rozporządzenia nr 1013/2006 mieszanina ta nie może zostać sklasyfikowana w wykazie mieszanin odpadów zawartym w tym załączniku i w związku z tym nie może zostać objęta, na podstawie art. 3 ust. 2 lit. b) tego rozporządzenia, ogólnymi obowiązkami w zakresie informowania w rozumieniu art. 18 rzeczonego rozporządzenia.

77 W świetle wszystkich powyższych rozważań na pytania prejudycjalne należy udzielić następującej odpowiedzi:

– art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1013/2006 należy interpretować w ten sposób, że nie ma on zastosowania do mieszaniny odpadów papieru, tektury i wyrobów papierniczych, w wypadku której każdy rodzaj wchodzących w jej skład odpadów podlega któremuś z trzech pierwszych tiret kodu B3020 załącznika IX do konwencji bazylejskiej, zamieszczonego również w części 1 wykazu B załącznika V do tego rozporządzenia, i która zawiera do 10% zanieczyszczeń;

– art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 1013/2006 należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do takiej mieszaniny odpadów, jeżeli, po pierwsze, mieszanina ta nie zawiera substancji objętych tiret czwartym kodu B3020 załącznika IX do tej konwencji, zamieszczonego również w części 1 wykazu B załącznika V do tego rozporządzenia, a po drugie, są spełnione warunki określone w pkt 1 załącznika IIIA do wskazanego rozporządzenia, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

W przedmiocie kosztów

78 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (piąta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/2002 z dnia 10 listopada 2015 r., należy interpretować w ten sposób, że nie ma on zastosowania do mieszaniny odpadów papieru, tektury i wyrobów papierniczych, w wypadku której każdy rodzaj wchodzących w jej skład odpadów podlega któremuś z trzech pierwszych tiret kodu B3020 załącznika IX do konwencji o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, podpisanej w Bazylei w dniu 22 marca 1989 r., zatwierdzonej w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 93/98/EWG z dnia 1 lutego 1993 r., zamieszczonego również w części 1 wykazu B załącznika V do tego rozporządzenia, i która zawiera do 10% zanieczyszczeń.

Artykuł 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 1013/2006, zmienionego rozporządzeniem 2015/2002, należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do takiej mieszaniny odpadów, jeżeli, po pierwsze, mieszanina ta nie zawiera substancji objętych tiret czwartym kodu B3020 załącznika IX do tej konwencji, zamieszczonego również w części 1 wykazu B załącznika V do tego rozporządzenia, a po drugie, są spełnione warunki określone w pkt 1 załącznika IIIA do wskazanego rozporządzenia, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

Podpisy